

happinez

MINDSTYLE MAGAZIN

verlangen

Wat is er mis met verlangens?

Yoga maakt je vrij - Op zoek naar het Ithaka van Odysseus
 Verlangen de doden ook naar ons? - Rocker wordt monnik
 Hoe word je levenskunstenaar - Bang voor de liefde

MET COLUMNS VAN PAULO COELHO, SUSAN SMIT EN MARJOLEINE DE VOS

NIEUWS OVER FILMS - BOEKEN - CD'S - GEZONDHEID - WILSHED - WORKSHOPS EN LEZINGEN

Telepathisch contact met Bram Vermeulen

Verlangend de doden naar ons?

Hebben de doden ook verlangens, of zijn zij volmaakt gelukkig? En als zij verlangens hebben, verlangen ze dan ook naar ons? Deze vragen kwamen op tijdens een redactievergadering over het thema van deze Happinez. Is een interview mogelijk met iemand 'aan de andere kant'?

We verlangen allemaal zo nu en dan naar iemand die is overleden. Bij de een is dat verlangen vurig, bij de ander is het meer een gedachte die voorbijkomt: hoe zou het zijn met haar of hem? Met de geliefde die is overleden, met je vader, je moeder? Daarover spraken we tijdens onze redactievergadering over het thema 'Verlangen'. We verlangen soms naar de doden. Of liever gezegd, we verlangen soms dat ze weer even zouden leven, dat er contact kon zijn. Het was een mooie discussie. En opeens kwam de vraag boven: is het ook andersom zo? Verlangend de doden ook naar ons? Of is de hemel het paradijs en kijk je daar lachend terug op dit ondermaanse bestaan?

We wilden het weten. En fantaseerden over een interview met iemand die niet meer leeft. Is dat mogelijk... of begeven we ons op een helend vlak?

Bij een paar redactieleden kwam de naam Bram Vermeulen bijna tegelijk op. Tijdens zijn leven was hij altijd al een fantastische verteller en performer, die bovendien sterk gefascineerd was door de onzichtbare wereld. Met name de laatste jaren van zijn leven verdiepte hij zich hartstochtelijk in spiritualiteit, telepathie, reïncarnatie, de ontstaansgeschiedenis van de mens, de mogelijkheden van het kwantumveld. Hoe zit het? Dat wilde hij destijds ook graag weten.

Dus als kandidaat voor het interview zou hij heel geschikt zijn.

Verwachtingsvolle spanning

We maakten een afspraak met Willemijn Bessem. Zij staat bekend als een zeer betrouwbaar 'kanaal' en heeft jarenlange ervaring met het contact maken met overledenen. De eerste keer dat ze zich bewust werd van haar opmerkelijke gave, was toen zij spontaan in een trance terecht kwam en er een heldere, liefdevolle stem door haar heen sprak. Willemijn besloot een punt te zetten achter haar carrière in het bankwezen en zich volledig aan haar gave te gaan wijden. Ze werkt via het zogenaamde 'mentale mediumschap'. Zij is hierdoor in staat om zich open te stellen voor overleden zielen en hun boodschap, terwijl zij zelf aanwezig blijft en - waar nodig - kan verduidelijken wat er aan de andere kant wordt gezegd. 'Je kunt het ook telepathisch contact met overledenen noemen.'

Nu zitten we met thee in haar woonkamer annex werkkruimte. Shireen Strooker, de levensgezel van Bram, is er ook bij. Ze is nerveus, begrijpelijk. Toch was haar reactie onmiddellijk positief toen wij haar ons plan voorlegden. Ook zij heeft sterk het gevoel dat Bram nog wel het een en ander te vertellen heeft vanaf 'de andere kant'. Toen hij op 4 september 2004

op 57-jarige leeftijd overleed, had Shireen gezegd: 'Hij was altijd nieuwsgierig. Hij wilde precies weten hoe het allemaal in elkaar zit. Nu weet hij het.'

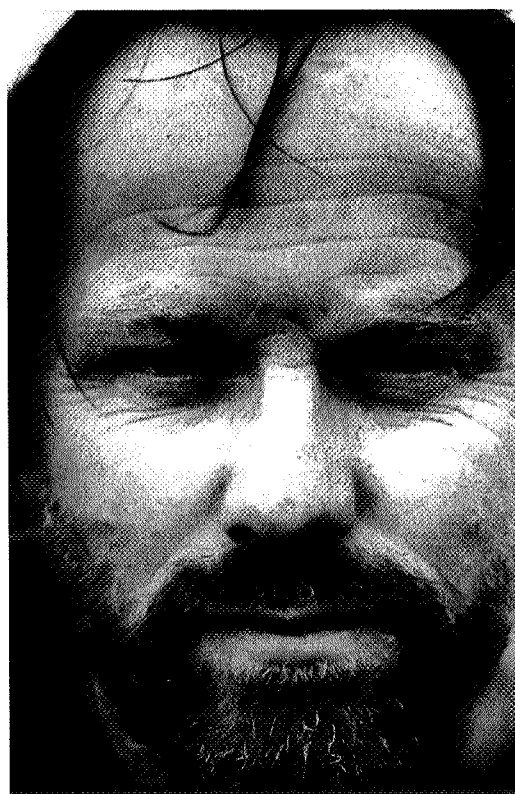
Bram weet het nu, maar wij nog niet.

Grapje van Bram

"Gisteravond had ik al het gevoel dat er iets bijzonders staat te gebeuren," zegt Willemijn. "Alsof er een veld wordt opgebouwd. Het lijkt erop dat de andere wereld veel belang hecht aan dit interview." Ze voelt ook dat Bram niet alleen is, maar een groep zielen om zich heen heeft die hem bijstaat tijdens dit gesprek. "Deze zielen willen graag duidelijkheid verschaffen over de belevingswereld van degenen die zijn overgegaan," zegt Willemijn. We zijn benieuwd.

"Ik ga eens even kijken of hij er is," zegt Willemijn. Het lijkt wel alsof we 'gewoon' gaan bellen met Bram. Willemijn wrijft over haar voorhoofd, maakt contact en... een mobiele telefoon gaaf. Wat gek is, want we hadden allemaal onze mobiele op stil gezet. Willemijn moet lachen: misschien een grap van Bram... Uit ervaring weet ze dat dit één van de manieren is waarop overledenen contact met ons zoeken. Later zal ze meer voorbeelden geven van hoe zij met ons kunnen communiceren.

De eerste woorden die Willemijn van Bram >

Augustus 2004

Als alle gestolde tijd
omgezet in daden
wijsheid was geworden
zou dit het laatste boekje zijn.

Dan zou ik het sluiten
mijn armen spreiden
en wegvliegen van de grond
naar nieuwe avonturen.

Ik zou nog even omkijken
naar de aarde beneden
de mensen zien krioelen
ik was één van hen daar.

Maar dan zou ik mij verwaaien
als wind met de wind
en zou daar beneden
even verkoeling geven.

(Het laatste gedicht in het laatste
dagboek (nummer 65) van Bram)

hoort zijn voor Shireen en voor de dierbaren - onder wie zijn twee dochters - die hij achterliet. Hij is hun dankbaar voor de spiegels die zij hem tijdens zijn leven hebben voorgehouden en voor het feit dat zij zich niet lieten ondersneeuwen door zijn 'grote intensiteit'. Hij heeft ook ontzettend genoten van het kleurrijke afscheidsfeest dat ze voor hem gaven na zijn plotselinge overlijden - zo'n afscheid wens je iedereen toe.

En dan kunnen we eindelijk onze prangende vraag stellen:

Verlangen de doden ook naar ons?

Willemijn hoort: "Mijn plotselinge overlijden is ook voor mij een schok geweest. Het is troostend en belangrijk om je te realiseren dat het leven gewoon doorgaat en dat wij nog steeds met jullie verbonden zijn. Wij zijn een deel van jullie en verlangen ernaar deel van jullie levens te mogen uitmaken. Er is zo veel verdriet op begraafplaatsen en in crematoria - juist vanwege het idee dat de dood het einde van leven zou zijn en dat er dan geen contact meer mogelijk is. Het is pijnlijk als mensen denken dat zij hun liefde niet meer kunnen delen, als ze hun hart afsluiten omdat ze het verdriet niet kunnen dragen. Het is natuurlijk pijnlijk voor hen, maar ook voor ons."

Hij geeft een voorbeeld: "Stel dat een klein kind overlijdt. Voor veel ouders en nabestaanden is de schok daarvan zo groot, dat ze er niet meer over kunnen praten. Ze verdringen het. Maar voor het kind voelt dat alsof het ineens geen deel meer kan zijn van zijn familie. Alsof het geen deel meer kan zijn van de gevoelswereld van de mensen van wie het houdt." Bram en de andere zielen die bij hem zijn benadrukken hoe belangrijk het is om onze harten open te houden voor de liefde van dierbaren - in wat voor vorm dan ook: "Wij zijn heel gevoelig voor jullie gedachten. Die zijn voor ons zichtbaar en voelbaar."

Willemijn kan het beamen. Ook zij 'ziet' de geesteswereld, die vooral uit gedachten bestaat. "Zij kunnen zich daar niet aan hun gedachten onttrekken, zoals wij op aarde proberen te doen," zegt ze. "Alles wat je denkt, wordt daar onmiddellijk zichtbaar. Er is geen fysiek lichaam waardoor je kunt worden afgeleid. Er is niet zoiets als 'hier en daar', 'deze en gene zijde'. Er is maar een geheel, een wereld, waar wij allemaal in

leven, de een in een stoffelijke vorm, de ander zonder."

Ook Bram zegt dit: "Verdriet over de dood en het diepe verlangen naar hereniging met de doden komt voort uit een kunstmatige scheiding die jullie aanbrengen. Door te geloven dat de doden ergens anders zijn - en dus onbereikbaar - doen jullie jezelf en ons pijn. In feite is er geen 'andere kant'. Wij zijn niet ergens anders. Alles speelt zich hier en nu af. Wij zijn bij jullie en jullie zijn bij ons. Jullie ontwikkeling is voor ons van belang en andersom."

Willemijn hoort dat Bram zegt: "Tijdens mijn leven op aarde heb ik delen van mijn persoonlijkheid laten liggen - kwetsbare en verdrietige stukken waarmee ik mijzelf niet durfde te verbinden. Niet in mijzelf, maar ook niet in anderen. Maar in plaats van daarvan weg te gaan, verdienen zij juist onze volle aandacht en liefde, zodat we ze kunnen omarmen en accepteren." Het pijnlijkste stuk dat Bram op aarde niet durfde te zien en te delen, had te maken met angst: de angst voor het verlies van geliefden en van datgene waarin hij rust kon vinden. "Door die angst en die strijd kon ik soms krampachtig, boos of geïrriteerd reageren," zegt Bram, terwijl Willemijns ogen zich op Shireen richten: "Dat kwam niet voort uit iets wat jij had gedaan of had nagelaten te doen, maar uit die angst." Nu, in zijn nieuwe werkelijkheid, durft Bram dit wel onder ogen te zien: "Wanneer ik met die stukken verbinding maak, is het alsof ze oplichten. Ik voel nu ook heel duidelijk dat er in feite niets te verliezen is en dat ik niets hoeft te doen om jouw (Shireens) liefde te winnen."

De ontwikkeling gaat verder

Uit Brams woorden blijkt dat hij en andere zielen die zijn gestorven nog volop in ontwikkeling zijn. "Soms denken mensen dat zielen die zijn overgegaan alles doorzien en volkomen verlicht zijn," zegt Willemijn. "Dat is zeker niet het geval. Ook daar verkeren zielen in meer of minder ontwikkelde staten van bewustzijn. De lessen gaan daar gewoon door. Als er dingen zijn die je hier op aarde niet wilde zien, dan gooien ze niet in één keer die emmer leeg als je daar aankomt. Je wordt eerst liefdevol opgevangen, maar geleidelijk aan kun je ervoor kiezen om je lessen onder ogen te komen."

Om die reden is het verstandig om de informatie die van 'gene zijde' komt kritisch te beoorde-

en en niet meteen tot 'waarheid' te bestempen, zegt Willemijn. "Natuurlijk hebben sommigen van hen meer overzicht dan wij hier, maar dat betekent nog niet dat ze altijd weten wat het beste voor jou is. Je moet altijd naar je eigen gevoel blijven luisteren. Het is jouw leven. Wanneer *spirits* jou in een bepaalde richting willen duwen, macht over je gaan uitoefenen of je vrijheid willen ontnemen, dan kun je beter niet naar ze luisteren."

Deel van een grotere eenheid

Het besef dat je deel uitmaakt van een grotere eenheid is volgens Bram van essentieel belang - niet alleen voor je geestelijk welzijn, maar ook voor je fysieke gezondheid. Hij kan erover meepraten; uitbundig en overvloedig als hij was, gaf hij zich niet zelden over aan zalige schranspartijen waarbij de alcohol rijkelijk kon vloeien. Maar nu ziet hij in dat een gevoel van verbondenheid met het leven daar ziet zozeer uit voortkomt, maar uit het voeden van wat hij 'het subtiele lichaam van de ziel' noemt. "Je moet eerst het onzichtbare voeden. De belangrijkste voeding bestaat uit datgene wat wij ontvangen uit de ons omringende natuur en het krachtenveld dat alles omringt. Als je daarmee in contact staat, word je continu gevoed. Alles wat we nodig hebben om in balans te blijven is er al: de zon, de blauwe lucht, het water, het grote veld."

Terugkijkend op zijn imposante carrière beseft Bram hoeveel hulp en inspiratie hij 'van boven' heeft ontvangen. "Veel van mijn creaties zijn - achteraf gezien - ingegeven door subtiele hulp uit de ongeziene wereld: inspiraties, ideeën, gevoelens, beelden, inzichten... Ik heb nooit alleen gewerkt, er is altijd hulp geweest, ook nu weer tijdens dit interview. Dit gaat niet over Bram," benadrukt hij. "Ik wil niet meer op die oude manier naar voren treden."

Mind games noemt hij de spelletjes die hij heeft gespeeld ter meerdere eer en glorie van het ego. Niet dat hij er spijt van heeft, hij heeft er zelfs intens van genoten. Maar nu ziet hij het in een groter perspectief: "Ik zie nu in dat de ontwikkeling die wij mensen doormaken vooral een gezamenlijk proces is. We zijn allemaal onderdeel van een groot netwerk. Help elkaar! Vraag om hulp - niet alleen aan de geesteswereld, maar ook aan elkaar. Vraag een ander of hij jouw spiegel wil zijn en luister dan ook naar

wat de ander jou te zeggen heeft." Hij benadrukt het woord 'luisteren'. Aardbewoners, zegt Bram, leven te veel in een eigen, afgesloten wereld. We staan niet open om te luisteren, om te ontvangen.

Vertrouwen op wat binnenkomt

Alleen in de stilte kunnen woorden, beelden en symbolen binnenkomen, zegt ook Willemijn. Zij zou haar vak als 'mentaal medium' niet kunnen uitoefenen als ze niet stil kon zijn. "Je moet leren vertrouwen op wat er binnenkomt," zegt ze. "Je kunt jezelf trainen om dat te registreren: ga stil zitten en visualiseer dat je je energieveld vergroot. Stel je maar voor dat je voelsprietjes hebt die zich naar alle kanten uitstrekken." Volgens haar maken zielen die zijn overgegaan op alle mogelijke manieren contact met ons, zij het meestal op een zachte en liefdevolle manier, zodat wij niet zullen schrikken. Zij komen in onze dromen, fluisteren ons iets in, verplaatsen spullen, spelen met elektrische apparaten of maken contact door middel van (huis)dieren.

Zou Bram nog verlangens hebben nu hij aan de andere kant is, vragen we haar.

Volgens Willemijn is hij inmiddels ver genoeg in zijn ontwikkeling dat hij inziet dat de meeste verlangens voortkomen uit het ego. "Hij laat zich daar niet meer door leiden. Hij weet dat het hem niet brengt wat hij zoekt. Bram benadrukt wel dat verlangens niet 'fout' zijn: "Verlangens zijn in principe heel mooi," zegt hij. "Ze zijn een ingang naar het leven, naar verbinding, naar uiting, naar creativiteit. Elk verlangen komt in wezen voort uit een verlangen naar eenheid, naar samenkomen. Het wordt pas een probleem wanneer je verlangens jou helemaal overnemen, zoals bij mij nogal eens gebeurde. Daardoor kun je uit balans raken. Als je in staat bent om door middel van meditatie en yoga aandachtig aanwezig te zijn voor je verlangens en gevoelens (hij zegt erbij dat hij voor dit laatste helemaal niet de discipline had, hij wil niet doen voorkomen dat hij dit zo goed kon op aarde...) en je weet die energie te koesteren en vanuit je hart in actie te komen, dan vind je een diepere voldoening en rust."

Scheppingsenergie

Heeft hij nog een advies aan ons hier op aarde?

Hoe zit het bijvoorbeeld met die complottheorieën waar hij tijdens zijn leven in geïnteresseerd was en de voorspelling dat er in 2012 een grote omwenteling zal zijn? Geloof je daar nog in?

Willemijn checkt even bij ons: "Lachte Bram wel eens heel hard?"

Shireen bevestigt dit. Willemijn: "Ik hoor hem hard lachen. En hij zegt: Ook dat noem ik nu *mind games*. Laat de angst niet je leidraad zijn. Uiteindelijk is het allemaal veel minder dramatisch dan wij ons voorstellen. De mind houdt nu eenmaal van drama's, maar alles wat er gebeurt, is een weg naar steeds meer ontwikkeling, steeds meer bewustzijn. De scheppingsenergie die in al het leven aanwezig is, heeft echt het beste met ons voor. We worden erdoor gedragen. Het is de liefde die deze hele verandering en schepping begeleidt. In het verleden waren er meesters als Jezus en Boeddha nodig om ons de weg te wijzen. Nu staat niet een specifiek persoon op, maar staan jullie collectief open om de weg zelf te leren zien. Wij, hierboven, zijn hier zeer verheugd over, want het betekent het opheffen van de sluiers tussen het leven en de dood."

Een dag na het interview belt Willemijn op. Bram is nog even bij haar geweest: hij heeft nog veel meer te vertellen. Hij heeft nog maar een tipje van de sluier kunnen oplichten van alle onderwerpen die hij vanuit zijn nieuwe gezichtspunt zou willen bespreken - zoals vergeving, energie, familie, ziekte, kinderen, natuur, inspiratie, de misvatting van schuld, enzovoorts, enzovoorts. En, zegt ze, hij heeft een voorstel: een vaste column in *Happinez*. Zo kennen we je weer, Bram! 🌱

Voor meer informatie over medium Willemijn zie www.willemijnbessem.nl en www.mediumschap.com

Door Willemijn aanbevolen boeken:
 Ursula Robberts, 'Alles over mediumschap', uitgeverij Synthese, € 13,50, ISBN 9062290558.
 Rosemary Altea, 'Stemmen van de overzijde', uitgeverij Forum, € 17,95, ISBN 9789022548356.
 Antonia Borgia, 'De ongeziene wereld' - boek volledig te lezen op internet.

TEKST TIJN TOUBER EN INEZ VAN OORD ILLUSTRATIE PICASSO
 FOTOGRAFIE C. BARTON VAN FLYMEN/ HH